

[Hans Hedtoft.]

tagelse rejser Landet rundt og siger, begrundet til fulde, at vi har Ret til at tale om illoyal Optræden over for Tinget og Tingets Flertal. Den Statsminister, der har accepteret baade 9. Juli-Erklæringen og den Udformning, Svaret til England fik, kan ikke, hvis han stadig vil gøre Krav paa Respekt, tale som han gør. Det staaar endvidere for mig saadan, at Statsministeren ved sin Adfærd kaster et vist Latterlighedens Skær over dansk Udenrigspolitik. Jeg har sagt det før og vil gentage det: Vi for vort Vedkommende vil ikke fortsat staa som Medgaranter i et saa angribeligt Spil. Vi var med i Bestræbelserne for at muliggøre en ændret Optræden saa langt og saa længe som muligt. Det er den højtærede Statsminister og ikke os, der er brudt ud.

Inden jeg stiller det Ændringsforslag, jeg har til Dagsordenen, maa jeg maaske gøre en mere personlig Bemærkning. Den højtærede Statsminister sagde et Par personlige Venligheder til mig, inden han gik ned af Talerstolen, og talte om mine politiske Vandgange, der maaske kunde være undgaaet. Ja, hvad skal man sige til slig statsministeriel Venlighed? Der kan jo godt laves Sammenligninger mellem de politiske Vandgange, jeg har formaaet at komme ud for i mit Liv, og dem, den højtærede Statsminister er kommet ud for, og Statsministeren vil i den Henseende faa Rekorden.

Efter den 30. Oktober 1945 blev den højtærede Statsminister løftet paa Skjolde. Endelig havde Antisocialismen her i Danmark efter lange Tidens politisk Ørkenvandring fundet sin Høvding og sin Talsmand og sin politiske Leder. Endelig skulde det nu vises, hvordan Danmark kunde regeres af de ikke-socialistiske Partier, og Skæbnen, Uheldet eller Heldet, hvad man vil, havde altsaa peget paa den højtærede Statsminister. Løftet paa Skjolde og næsten gaende paa Vandet, i alt Fald i Venstrepresen, har han nu forvaltet sit Pund gennem et Aar som politisk Leder i dette Land, og med hvilket Resultat? Med hvilket Resultat? Se blot paa Stemningen i denne Sal, læs Teksten til det, der skulde være en Tillidsdagsorden, der foreligger her. Behøver jeg at sige mere? Jeg tror, at den højtærede Statsminister skal være meget forsigtig med til mig eller til andre at tale om politiske Vandgange.

Hvad Dagsordenen angaar — jeg tænker paa den af de ærede Medlemmer Hr. Sønderup, Hr. Christmas Møller og Hr. Bertel Dahlgaard fremsatte Paastand paa

motiveret Dagsorden —, maa jeg sige, at den for os i sin nuværende Formulering ikke er tilfredsstillende. Jeg maa maaske føje til, hvorfor Forslaget ikke er tilfredsstillende: fordi denne Dagsorden er en Kapitulation, en fuldstændig Kapitulation over for den højtærede Statsminister. Vedtager man denne Dagsorden, er der ikke eet Ord i den, der hindrer, at den forargelige Komædie, vi hidtil har oplevet, kan fortsættes, for den siger jo:

„Idet Folketinget tilslutter sig den af Regeringen den 19. Oktober 1946 til England afgivne Note vedrørende det sydslesvigske Spørgsmaal og fastslaar, at denne Note er Grundlaget for Danmarks Politik i denne Sag og forpligtende for alle, der handler paa Danmarks Vegne, gaar Tinget over til fortsat Behandling af Finanslovsforslaget.“

Den siger jo ikke et Ord om, at den højtærede Statsminister i Smørumnedre eller Sønderborg eller noget andet, som Gaardejer, som Privatmand, som Folketingsmand, eller hvad han vil, kan holde præcis de samme Taler, som vi ikke hidtil har været ene om at forarges over, men som adskillige uden for vort Parti og det kommunistiske Parti har været forarget over, og det kan forhaabentlig ikke være Meningen, at Sagen skal afsluttes med Vedtagelse af denne Dagsorden. Det er jo den blanke, den fuldkomne Kapitulation over for Statsministeren, ikke i den Henseende, at den indeholder nogen Art af Tillidserklæring til den siddende Regering, men det er en blank Kapitulation i Retning af at standse det Spil, som vi, som jeg sagde det, er adskillige der var forargede over, og derfor vil jeg tillade mig at stille et Ændringsforslag til denne Dagsorden. Jeg vil gerne tillade mig at foreslaa, at man i Stedet for de første tre Ord, Ordene „Idet Folketinget tilslutter“, indsætter følgende:

„Idet Folketinget udtaler sin Misbilligelse af Statsministerens illoyale Optræden over for Tingets Stilling i det sydslesvigske Spørgsmaal, tilslutter Tinget“.

Naar bare man sætter de faa Ord ind, vil mit Parti kunne stemme for den fremsatte Paastand paa motiveret Dagsorden. Jeg kan ikke tro andet end, at der skulde være Muligheder for at faa en saadan Ændring vedtaget her i Tinget, jeg kan ikke tro, at Stemningen her i Tinget hos visse skulde have skiftet i den Grad, siden Morgenen oprandt, til de Aftentimer, vi nu er inde i.

Idet jeg altsaa trækker den af mig tidligere fremsatte Paastand paa motiveret